

Steffen Mensching

Az a bizonyos valami

Valami egy kutya mellett, valami juhászkutya
féle, fekete, loncsos valamelyest,
valami egy kalap mellett fejjel
csapódik a járdára, valamivel több mint
nyolc méterrel a kávézó előtt, fekvé marad
valameddig, ellentétben a várakozással, valami
felkelti hús másodpercre a figyelmet
a rendőrök rádiójában, valami, valahol
negyven körül, egy férfi, valamennyi vért
okád a lejmolt pénzürmékre, valami
hét márka, ami azt a valamit már
nem változtatja borrá, a valamit,
amihez valami kifulladt mentőorvos
tör utat magának, valami, amit Harrynek hívnak
vagy Kóbornak vagy Csülöknek, vagy valami
ilyesminek, valami mind a tíz fogával, elkenődött
szemekkel száguld valami nyolcvan káemhával,
egyre szirénázva át a péntek esti dugón,
valami identitás, valami lakcím
és hozzátartozók nélküli fekszik, valami nyál
csorog, egy ágyban, valami, ami már régen
nem volt ágyban, csövek lógnak ki belőle,
valami, aminek a világ valamennyi segítsége
túl késő lenne, valami, minek
maximum egy-két napja még, ha vala,
talán egy hete, valami, ami gyerekként szeretett
volna valami majd lenni, mozdonyvezető,
valami rossz helyesírással
és sárgásszürke ujjakkal, valami
heges, az oxigénmaszk alatt,
valahol a létminimum alatt,
valami, ami sohasem repült,
valami, amit az ügyeletes
orvos valami baromi fáradtan lekapcsol,
miközben az időjárásjelentés valamicske
esőt jósol, valami egy számmal

a jobb nagylábujján,
valamennyire kihűlve, borotválják
és megmossák, valami valamivel
később valamennyi hamuvá ég el, valami
nyom nélkülivé, amire egy állatmenhelyen
vár valami, egy kutya, valami juhászkutya
féle, fekete, loncsos valamelyest.

Apró adalék egy régi szerzői jogi vitához sporttársi üdvözléssel Christa Wolf

Vajon Leonardo találta fel a kerékpárt
vagy James Watt?, lehetett
akár Koch Róbert is
vagy valaki más a mindentudó zsenik
családjából, Faraday mondjuk
biztosan nem, Einstein
viszont simán, ha pl. da Vinci nem előzte
volna meg, akkor tuti feltalálta volna
a kétkerekűt, az ideális járgányt
olyan vidéki porfészeknek, mint Princeton,
Zürich vagy Berlin, helyeknek,
ahol miközben a szétszórt professzorok
kocsikáznak, könnyen veszélyforrássá
válhatnak a belvárosi közlekedés
résztvevőire, illetve Einstein
még az idő relativitását is ennek
segítségével szemléltette, amikor a Köln-Párizsi
gyorsvonaton tekert pár métert
menetirányba, majd azzal szembe,
pusztán hogy bizonyítsa,
a légy példája se nem túl kicsi,

sem túl pontatlan, mint azt Heisenberg
kolléga állította, Quod
erat demonstrandum. A nyeregről
leszállva a Nobel-díjas a következő
tézissel állt elő: az élet olyan,
mint a kerékpározás, ahhoz, hogy
előrébb juthassunk, mindig mozgásban
kell maradni, vagy azt mondta, az irányítást megőrizni?
Az egyensúlyt megtalálni?
Hangosan csengetni? Vagy a
tartás fontosságát emelte ki? Az biztos,
hogy nem a lefelé taposásról beszélt.

Csász Gergő fordítása

Illusztráció Weöres Sándor *Psyché* című kötetéhez, 1972.